

[Handelsministeren.]

ved de meget omfattende Forhandlinger, som vi har ført med Repræsentanter for Erhvervene, har vi faaet kraftige Vidnesbyrd om, at det er en Nødvendighed at foretage noget i den Retning, som her er Tale om, ligesom man ogsaa har erfaret, at det ikke har været muligt at faa Anvisning paa nogen anden Fremgangsmaade end den her foreslaaede.

Jeg kan kun beklage, at Danmark — jeg kan sige uden egen Skyld — er kommet i disse Vanskeligheder, men den Verdenskrise, som vi nu berøres saa smerteligt af, er af den Beskaffenhed, at vi i Virkeligheden ikke, som Forholdene ligger, har andet at gøre end at søge paa bedst mulig Maade at klare os igennem Krisen.

De Foranstaltninger, der i saa Henseende maa træffes, vil virke generende for adskillige ærede Medborgere. Jeg kan kun udtale Haabet om, at Foranstaltningerne ikke maa blive alt for langvarige, og at Befolkningen vil forstaa, at det, der her foreslaas, foreslaas, fordi det er en absolut Nødvendighed, for at Nationens fortsatte Trivsel — man kunde næsten sige Eksistens — kan opretholdes.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie, idet jeg haaber, at det maa blive hurtigt behandlet og gennemført.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag er omdelt til Tingets Medlemmer.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 3 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Mødet hævet Kl. 2⁵⁵.

85de Møde.

Fredag den 29. Januar Kl. 3.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5799).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Der kunde være Grund til at anstille mange Betragtninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag, men jeg skal ikke falde for denne Fristelse. Det er jo et Lovforslag, der i høj Grad bærer Vidnesbyrd om, at vi her i Europa lever under mærkelige og ikke særlig hyggelige Forhold, thi det er langt borte fra de liberale Frihedsdeer, der kom fra England og har været herskende fra Midten af det forrige Aarhundrede. Men det viser sig, at det er nødvendigt at skride til saadanne Foranstaltninger som de her foreslaaede.

Den Lov, der blev vedtaget den 28. November, var et Forsøg paa at bevare en vis Frihed i Omsætningen med Valuta; men denne Frihed er blevet misbrugt, saaledes at det hele System, som udviklet af Handelsministeren, er ved at bryde sammen. Under disse Forhold har det ikke været muligt at finde nogen anden Vej end den her foreslaaede. Valutaudvalget har sammen med Ministeren konfereret med Erhvervslivets ledende Mænd baade fra Landbrug, Industri, Haandværk, Bankvæsen o. s. v., men der er ingen, der har kunnet anvise anden Vej end den, som her er foreslaaet, og for saa vidt man ønsker at faa nogenlunde fast Grund under Fødderne i finansiell Henseende, bliver man da ogsaa nødsaget til at følge den af Udvalget foreslaaede Vej.

Jeg indrømmer, at det er skrappe Bestemmelser, dette Lovforslag indeholder,